

Γνωρίζατε ότι τα emoticons ξεκίνησαν τον 19ο αιώνα;

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Τα γνωστά σε όλους προσωπάκια emoticons, που πλέον συνοδεύουν τις περισσότερες εφαρμογές ανταλλαγής γραπτών μηνυμάτων, τα social media και τα δημοσιευμένα κείμενα ιστοσελίδων έχουν τελικά μακρά ιστορία. Όπως φαίνεται, ο συνδυασμός των σημείων στίξης με σκοπό την αποτύπωση εκφράσεων του προσώπου ξεκίνησε από τον 19ο αιώνα.

Συγκεκριμένα, στις 30 Μαρτίου 1881 το αμερικανικό σατιρικό περιοδικό «Puck» είχε δημοσιεύσει ένα κομμάτι γύρω από την «τυπογραφική τέχνη», όπως είχε χαρακτηρίσει τα τέσσερα προσωπάκια που αποκάλυπταν τη χαρά, τη μελαγχολία, την αδιαφορία και την έκπληξη. Η ανάγνωσή τους πραγματοποιούνταν κάθετα, σε αντίθεση με την πιο σύγχρονη εκδοχή τους που διαβάζεται οριζόντια.

Το περιοδικό είχε τότε δημοσιεύσει: «Θέλουμε να δείξουμε στο αναγνωστικό μας κοινό τι μπορούμε να δημιουργήσουμε με τη δική μας γραμματοσειρά».

Από το τότε στο σήμερα...

Κάποιοι υποστηρίζουν ωστόσο ότι η πρώτη εμφάνιση των emoticons έγινε το 1862 σε γραπτή ομιλία του αμερικανού προέδρου Αβραάμ Λίνκολν, όπου τα είχε συμπεριλάβει ώστε να γνωρίζει το ύφος που έπρεπε να διατηρήσει. Συγκεκριμένα, σε κάποιο σημείο της ομιλίας αναφέρεται «(χειροκρότημα και γέλιο ;)».

Το δημοφιλές κίτρινο χαμογελαστό προσωπάκι που έρχεται στο μυαλό των περισσότερων δημιουργήθηκε το 1963 από τον καλλιτέχνη Χάρβεϊ Μπολ. Το στρογγυλό emoticon που αποτέλεσε τη βάση για μια στρατιά που ακολούθησε αργότερα σχεδιάστηκε αρχικά για χάρη της ασφαλιστικής εταιρείας State Mutual Life Assurance, γνωστής πλέον και ως Hanover Insurance. Η εταιρεία είχε τότε συγχωνευθεί με μια άλλη και η συγκεκριμένη διαδικασία είχε επιδράσει αρνητικά στην ψυχολογική κατάσταση των εργαζομένων.

Στόχος της δημιουργίας ενός χαρούμενου προσώπου λοιπόν ήταν η ψυχική ανάταση των εργαζομένων. Το κίτρινο προσωπάκι σύντομα χρησιμοποιήθηκε σε κουμπιά, κονκάρδες, κάρτες και πόστερ εντός των γραφείων της εταιρείας αποβλέποντας σε ένα ευχάριστο εργασιακό περιβάλλον. Για το απλοϊκό αλλά παράλληλα επικοινωνιακό σχέδιό του, που αργότερα έγινε σήμα κατατεθέν της χαράς, της θετικής στάσης ζωής και μιας ολόκληρης βιομηχανίας προϊόντων, ο καλλιτέχνης είχε τότε λάβει μόλις 45 δολάρια.

Το ξεκίνημα της ευρείας χρήσης των emoticons τοποθετείται χρονικά γύρω στο 1982, στο πλαίσιο μιας φάρσας γύρω από τη διαρροή υδραργύρου στο Πανεπιστήμιο Carnegie Mellon, στις ΗΠΑ.

Η φάρσα είχε αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του πανεπιστημίου με αποτέλεσμα να ληφθεί ως πραγματική προειδοποίηση και να σπείρει τον πανικό. Στις 19 Σεπτεμβρίου 1982 ο προγραμματιστής και μέλος του διδακτικού προσωπικού του πανεπιστημίου Σκοτ Φάλμαν, προς αποφυγήν επόμενης παρεξήγησης, ξεκίνησε μια δημόσια συζήτηση γύρω από το συμβάν λέγοντας: «Προτείνω τα ακόλουθα

σύμβολα ως δείκτες αστείου ☹ – γυρίστε το στο πλάι. Ίσως θα ήταν πιο οικονομικό αν σημαδεύαμε ό,τι ΔΕΝ αποτελεί αστείο – δεδομένων των καταστάσεων – με τα συγκεκριμένα σύμβολα :-(».

«Ριζωμένα» στον εγκέφαλό μας τα emoticons

Πρόσφατη μελέτη του Πανεπιστημίου Φλίντερς στην Αδελαΐδα, στην Αυστραλία, που είχε δημοσιευθεί στο επιστημονικό έντυπο «Social Neuroscience» είχε δείξει ότι τα emoticons ενεργοποιούν την περιοχή του εγκεφάλου που σχετίζεται με την αναγνώριση πραγματικών προσώπων, γεγονός που θα μπορούσε να ευθύνεται για την τεράστια δημοτικότητά τους.

Όπως είχαν εξηγήσει οι ερευνητές, στην περίπτωση των προσώπων η παρατηρητικότητα μας ενισχύεται καθώς προσπαθούμε να «διαβάσουμε» τις εκφράσεις και τα συναισθήματα που πηγάζουν από αυτές.

Στο πλαίσιο της μελέτης τους οι αυστραλοί επιστήμονες θέλησαν να δουν κατά πόσον κάτι τέτοιο ίσχυε και στην περίπτωση των emoticons. Στις δοκιμές τους έλαβαν μέρος 20 εθελοντές, στους οποίους οι ερευνητές έδειξαν εικόνες πραγματικών προσώπων, χαμογελαστά προσωπάκια emoticons (από τον συνδυασμό άνω/κάτω τελείας, παύλας και παρένθεσης) και μια σειρά χαρακτήρες άνευ σημασίας.

Χρησιμοποιώντας ηλεκτροφυσιολογικές μεθόδους οι ειδικοί προσπάθησαν να καθορίσουν το μοτίβο ηλεκτρικής δραστηριότητας του εγκεφάλου κάθε φορά που έδειχναν σε εθελοντές ένα emoticon, μια εικόνα με χαρακτήρες άνευ σημασίας και μια εικόνα πραγματικού προσώπου. Είδαν λοιπόν ότι στη θέα ενός emoticon ο εγκέφαλός τους «φωτιζόταν» με τον ίδιο τρόπο όπως όταν αντίκριζαν τη φωτογραφία ενός πραγματικού προσώπου.

Πηγές: tovima.gr-ikypros.com